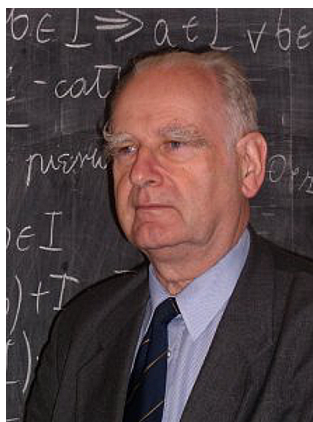

ANDRZEJ PELCZAR (12.04.1937–18.05.2010)

Andrzej Maria Pelczar sündis Gdańskis ajaloolase, raamatukogu direktori pojana. 1954 alustas Pelczar matemaatikaõpinguid Krakowi Jagiello Ülikoolis, millega jäi seotuks elu lõpuni. 1964 kaitses ta Tadeusz Ważewski juhendamisel kirjutatud PhD väitekirja teist järku osatulemistega diferentsiaalvõrrandi Darboux' ülesande lahendi olemasolust ja ühesusest ning asus seejärel tööle teadurina. 1972 kaitsitud habiliteeritud doktori väitekirja käsitles Ważewski retraktiteoreemi mõningaid laiendusi. See pälvis Poola Matemaatika Seltsi Stefan Banachi preemia. Pelczari uurimisvaldkonnaks oli diferentsiaalvõrrandite ja dünaamiliste süsteemide teooria. 1980 sai Pelczar matemaatika instituudi professoriks ja 1981 instituudi direktoriks. 1984–1987 oli ta Jagiello ülikooli prorektor. 1987 valiti ta rektoriks, kuid Poola kommunistlik valitsus ei kinnitanud seda. Siiski, muutunud tingimustes, 1990–1993, oli Pelczar Jagiello Ülikooli rektor. Aastatel 1993–1996 oli ta Poola kõrgeima hariduse nõukogu asejuhataja ning seejärel kuni 2002 juhataja. Alates 1975 oli Pelczar vastutusrikastel ametipostidel Poola Matemaatika Seltsis, sealhulgas 1987–1991 selle president. Selles rollis oli ta üks aktiivseid osalejaid Euroopa Matemaatika Seltsi loomise protsessis. 1990 toimus Madralinis (Poola) seltsi asutamiskoosolek, kus Eesti Matemaatika Seltsi esindasid Ülo Lumiste ja Kalle Kaarli. 1997–2000 oli Pelczar Euroopa Matemaatika Seltsi asepresident. Üks Pelczari suuri algatusi saab teoks 2012 suvel, kui Krakowis toimub 6. Euroopa Matemaatika Kongress.

2002 tunnustas Poola riik Pelczari teeneid Poola taassünni ordeniga. *Mathematics Genealogy Project*'i andmetel oli ta 12 PhD väitekirja juhendajaks. Andrzej Pelczar suri Krakowis.